

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.9.2020.KM.10
(stary znak sprawy: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.23.2020.KM)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 i art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), dalej Kpa, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021 r. poz. 247, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKCYJNA] z dnia 18 marca 2020 r. oraz Towarzystwa na Rzecz Ochrony Przyrody z dnia 18 marca 2020 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r., znak: WOŚ.420.119.2019.AS5.36, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Budowa rurociągu produktowego o średnicy nominalnej DN250 relacji Boronów – Trzebinia wraz z infrastrukturą towarzyszącą*,

1. uchylam pkt II.15 decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„Realizacja i eksploatacja dróg technologicznych/dojazdowych oraz sposób ich wykorzystania nie może spowodować istotnego zwiększenia efektu barierowego dla migracji zwierząt.”

i w tym zakresie orzekam:

„Drogi technologiczne w pasie montażowym (oraz tymczasowe drogi dojazdowe do pasa montażowego) utwardzane płytami betonowymi należy rozebrać po zakończeniu ich wykorzystania, a grunty przywrócić do stanu wyjściowego. Drogi dojazdowe do stacji zasuw poprowadzić do najbliższej drogi publicznej i powiązać wysokościowo do istniejącego terenu, istniejących nawierzchni drogowych i zagospodarowania na stacjach zasuw.”;

2. uchylam pkt II.16.1 decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„roboty prowadzić przy minimalnym i niezahamowanym przepływie wody tj. z zachowaniem przepływu biologicznego, w sposób minimalizujący zanieczyszczenie i zamulenie płynących wód, spowodowane naruszeniem osadów dennych i zboczowych,”

i w tym zakresie orzekam:

„roboty prowadzić przy niskich stanach wód określonych przez ichtiologa z nadzoru przyrodniczego i niezahamowanym przepływie wody tj. z zachowaniem przepływu

biologicznego, w sposób minimalizujący zanieczyszczenie i zamulenie płynących wód, spowodowane naruszeniem osadów dennych i zboczowych,”;

3. uchylam pkt II.17.1 lit. a decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„zakaz ruchu sprzętu ciężkiego w odległości mniejszej niż 1,5 m od górnej krawędzi skarpy koryta cieku,”

i w tym zakresie orzekam:

„zakaz ruchu sprzętu ciężkiego, mogącego powodować osypywanie się i zniszczenie struktury brzegów w odległości mniejszej niż 1,5 m od górnej krawędzi skarpy koryta cieku,”;

4. uchylam pkt II.23 decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„Usunięcie drzew starych, dziuplastych, o obwodzie pnia powyżej 50 cm należy dodatkowo prowadzić pod nadzorem:

1) entomologa, który przed wycinką dokona oględzin drzew pod kątem zasiedlenia przez chronione gatunki owadów,

2) chiropterologa - szczególną uwagę należy zwrócić na drzewa dziuplaste, spekania pni oraz odstające fragmenty kory, które wykorzystywane są jako miejsca zimowania nietoperzy.

W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy i owadów, usunięcie drzew możliwe będzie po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.”

i w tym zakresie orzekam:

„Drzewa przeznaczone do usunięcia o pierśnicy powyżej 50 cm (mierzonych na wysokości 130 cm) należy skontrolować pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy oraz siedliska bezkręgowców. Kontrola musi zostać przeprowadzona przez specjalistę entomologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 10 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk gatunków chronionych, należy wstrzymać wycinkę oraz podjąć działania określone przez ww. nadzór.”;

5. uchylam pkt II.33.2 lit. d decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„należy prowadzić regularne kontrole (w okresie marzec - sierpień co dwa dni, w pozostałym okresie, co 5 dni) wykopów, wiader wkopanych w ziemię oraz innych miejsc mogących stanowić pułapki dla zwierząt, a znajdujące się w nich zwierzęta należy niezwłocznie odławiać i przenosić poza teren prowadzonych prac, pod nadzorem przyrodniczym. Co najmniej raz w tygodniu należy kontrolować ogrodzenia pod kątem ich szczelności, a ewentualne wady niezwłocznie usuwać,”

i w tym zakresie orzekam:

„należy prowadzić regularne kontrole miejsc mogących stanowić pułapki dla zwierząt, zgodnie z punktem II.36.2, a znajdujące się w nich zwierzęta należy niezwłocznie odławiać i przenosić poza teren prowadzonych prac, pod nadzorem przyrodniczym. Co najmniej raz w tygodniu

należy kontrolować ogrodzenia pod kątem ich szczelności, a ewentualne wady niezwłocznie usuwać”;

6. uchylam pkt II.36.2 lit. d decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„kontrola placu budowy (w tym wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, wiadra wkopane w ziemię, rowy, etc.) - w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny. Odłowy herpetofauny powinny odbywać się codziennie, w szczycie migracji 1-2 razy dziennie, a po zakończeniu intensywnych migracji, co 2 dni,”

i w tym zakresie orzekam:

„kontrola placu budowy (w tym wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, wiadra wkopane w ziemię, rowy oraz inne miejsca mogące stanowić pułapki dla zwierząt) - w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny. W okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 sierpnia do 15 października kontrole prowadzić dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie”;

7. uchylam pkt II.36.4 lit. b decyzji RDOŚ w Katowicach w brzmieniu:

„kontrola terenu w trakcie wycinki zieleni, w celu określenia ewentualnego występowania zasiedlonych dziupli oraz gniazd ptaków, kontrola obecności zajętych gniazd ptaków w roślinności zielonej i bezpośrednio na ziemi na trasie planowanej inwestycji,”

i w tym zakresie orzekam:

„kontrola terenu, na maksymalnie 10 dni przed planowanym terminem wycinki zieleni, w celu określenia ewentualnego występowania zasiedlonych dziupli oraz gniazd ptaków; kontrola, na maksymalnie 10 dni przed zajęciem terenu, obecności zajętych gniazd ptaków w roślinności zielonej i bezpośrednio na ziemi na trasie planowanej inwestycji”;

8. w pozostałym zakresie utrzymuję decyzje organu I instancji w mocy.

UZASADNIENIE

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, działając na podstawie wniosku PERN S.A. z dnia 9 lipca 2019 r. działającej przez pełnomocnika [REDAKTOR], decyzją z dnia 24 lutego 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.36, określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia, o którym mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w prowadzonym przez RDOŚ w Katowicach postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 ustawy o oś, w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 Kpa, a zatem, poza inwestorem, pozostałym stronom postępowania doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Mając powyższe na uwadze, RDOŚ w Katowicach zawiadomieniem z dnia 25 lutego 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.37, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Zawiadomienie, o którym mowa powyżej, zostało obwieszczone: na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Bukowni, na tablicy ogłoszeń oraz stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Siewierz, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Dąbrowie Górniczej, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Woźnikach, na tablicy ogłoszeń, stronie internetowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Sławkowa, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta w Trzebini, na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łazach, na tablicy ogłoszeń, stronie internetowej oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Bolesław, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy i Miasta Koziegłowy, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Boronów, na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Poręba. Najpóźniej ww. zawiadomienie RDOŚ w Katowicach zostało obwieszczone w Urzędzie Miejskim w Woźnikach (w terminie od 28 lutego do 13 marca 2020 r.) oraz w Urzędzie Miejskim w Łazach (w terminie od 28 lutego do 16 marca 2020 r.).

Zaskarżona decyzja została doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 Kpa w dniu 13 marca 2020 r. W związku z powyższym, ostatnim dniem do złożenia odwołania był 27 marca 2020 r.

Pismem z dnia 18 marca 2020 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego: 19 marca 2020 r.) [REDAKTOR], dalej strona lub odwołujący się, będący właścicielem działek o nr. ewid. [REDAKTOR] i [REDAKTOR] obręb ewidencyjny 121201_1.0006, Stare Bukowno i posiadający przymiot strony postępowania (na podstawie uproszczonego wypisu z rejestru gruntów, nr kancelaryjny: 6621.4.1281.2020), wniósł odwołanie od decyzji organu I instancji, wnosząc o jej unieważnienie lub uchylenie w całości.

Pismem z dnia 18 marca 2020 r. (data przesłania za pośrednictwem platformy ePUAP: 19 marca 2020 r.), Ldz. 111/TnROP/2020, Towarzystwo na Rzecz Ochrony Przyrody, dalej TROP, prawidłowo reprezentowane przez ██████████ na podstawie wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym nr 0000047970, także wniosło odwołanie od decyzji RDOŚ w Katowicach, wskazując na konieczność jej uchylenia. TROP uczestniczy w postępowaniu na prawach strony na podstawie postanowienia RDOŚ w Katowicach z dnia 21 stycznia 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.28.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2309, ze zm.), dalej specustawa, odwołania zostały złożone w ustawowym terminie 14 dni.

Działając na podstawie art. 133 Kpa, RDOŚ w Katowicach pismem z dnia 27 marca 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.47, przekazał odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ.

Kwestionując decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia strona wskazała, że:

1. zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane przed zakończeniem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym. W tym zakresie strona podkreśliła, że *decyzja środowiskowa jest wydawana po zakończeniu postępowania lokalizacyjnego*;
2. decyzja organu I instancji została wydana bez przeprowadzenia niezbędnej oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie ze stanowiskiem strony, potrzeba przeprowadzenia tej oceny wynika wprost z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), ponieważ inwestycję należy zaliczyć do przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziałującego na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 20 lit. b ww. rozporządzenia);
3. decyzję RDOŚ w Katowicach wydano w sytuacji braku ujęcia inwestycji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
4. wydanie rozstrzygnięcia wbrew prawu (art. 107 Kpa), ponieważ nie podaje wprost strony jako adresata decyzji.

Zdaniem strony uzasadnienie decyzji organu I instancji *jest nieprawdziwe, niezgodne z faktami, logiką i prawem*, a samo postępowanie administracyjne prowadzone przez RDOŚ w Katowicach było *nieprofesjonalne, naruszające przepisy prawa*, zaś decyzja z dnia 24 lutego 2020 r. jest bardzo szkodliwa społecznie.

TROP we wniesionym odwołaniu wskazało, że:

5. RDOŚ w Katowicach naruszył art. 7 Kpa, poprzez niepodjęcie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego;
6. decyzja organu I instancji została wydana bez przeprowadzenia niezbędnej oceny oddziaływania na środowisko, a powinna ona być bezwzględnie przeprowadzona ze względu na skalę i zakres przedsięwzięcia oraz integrację w siedliska i gatunki chronione flory i fauny, kolizję z licznymi korytarzami ekologicznymi i przebiegiem trasy przez obszary chronione;
7. RDOŚ w Katowicach naruszył art. 7 Kpa, a także art. 8 Kpa poprzez odmowę przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin, których domagała się jedna ze stron postępowania;
8. decyzji organu I instancji zarzuca błędne wnioski, tendencyjność, błędną ocenę przyrodniczą i krajobrazową oraz błędną ocenę społeczną. Świadczy o tym zarówno stwierdzenie braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jak i nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności;
9. zaskarżone rozstrzygnięcie jest niezgodne z rozporządzeniem ooś;
10. decyzja RDOŚ w Katowicach narusza przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098), dalej ustawa o ochronie przyrody;
11. organ I instancji bezkrytycznie przyjął wszystkie opisy i deklaracje inwestora i nie przeprowadził dogłębnej analizy formalnej i merytorycznej zebranych dokumentów i dowodów, a także nie rozpatrzył istotnych zarzutów podniesionych przez stronę postępowania domagającą się wizji lokalnej;
12. brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko skutkuje brakiem rzetelnego i merytorycznego rozpatrzenia wariantów alternatywnych przebiegu rurociągu. W tym zakresie organizacja wyjaśniła, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport ooś, powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia i jego oddziaływań, wraz z uzasadnieniem ich wyboru, przy czym wariantowość przedstawionych rozwiązań nie może mieć charakteru pozornego;
13. przedstawione w decyzji organu I instancji warunki realizacji przedsięwzięcia są nieprecyzyjne, a rozstrzygnięcie nie zawiera istotnych warunków realizacji inwestycji;
14. w decyzji RDOŚ w Katowicach nie określono lokalizacji w pobliżu projektowanego rurociągu ujęć wody podziemnych i powierzchniowych, nie przeprowadzono analizy wpływu inwestycji na te ujęcia, a także nie wprowadzono działań zabezpieczających i kompensacyjnych;

15. nie przeprowadzono oceny zmiany warunków siedliskowych, w tym szczególnie dla zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych i dla obszaru Natura 2000;
16. w rozstrzygnięciu RDOŚ w Katowicach nie określono zasad postępowania podczas działań związanych z ochroną płazów, w celu zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się grzyba pasożytniczego *Batrachochytrium dendrobatidis*;
17. w kwestionowanej decyzji nie przewidziano działań kompensujących, których konieczność przeprowadzenia wynika z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, ze zm.), dalej POŚ. Zdaniem TROP, za kompensację nie można uznać działań ograniczających się do powieszenia budek dla nietoperzy, odbudowy siedliska ryb w korycie Brynicy, czy też przywrócenie do stanu pierwotnego ukształtowania dna i skarp rowów melioracyjnych. Nie rozważono ponadto możliwości przesadzenia roślin chronionych w przypadku zniszczenia stanowisk i siedlisk.

W związku z faktem, że zarówno odwołanie strony, jak i TROP nie spełniało wymagań ustalonych w przepisach prawa (tj. nie definiowało dowodów uzasadniających żądanie, będące przedmiotem wniesionych środków zaskarżenia, na których obowiązek wykazania wskazuje dyspozycja art. 35 ust. 3 specustawy), GDOŚ pismami z dnia 8 czerwca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.23.2020.KM.8 oraz znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.23.2020.KM.9, wezwał odwołujących się w trybie art. 64 § 2 Kpa, do usunięcia braków formalnoprawnych w złożonych środkach zaskarżenia.

W odpowiedzi na ww. wezwanie formalnoprawne strona w piśmie z dnia 22 czerwca 2020 r. wskazała, że szczegółowe i precyzyjne uzasadnienie wymienionych dowodów oraz określenie istoty i zakresu żądania będącego przedmiotem odwołania *znajduje się we wszystkich pismach skierowanych przeze mnie w sprawie rurociągu produktowego Boronów-Trzebinia (...)*. Zgodnie ze stanowiskiem strony, pisma te są dowodami w sprawie. Podkreślono przy tym, że strona w pełni podziela wszystkie dowody i argumenty, które przedstawił TROP w piśmie z dnia 18 czerwca 2020 r., Ldz. 172/TnROP/2020, *które też przedstawiam jako dowody*. Jednocześnie strona zgłosiła *pilną i niezbędną potrzebę przeprowadzenia wizji terenowej (ogłędzin)* (...), która w sposób niepodważalny potwierdziłaby dowody i zarzuty podnoszone przez stronę, jak i TROP.

Z kolei w ww. piśmie z dnia 18 czerwca 2020 r., Ldz. 172/TnROP/2020, TROP podniósł, że dowody *znajdują się w aktach sprawy i nie budzą wątpliwości, zatem niezrozumiałe jest żądanie od nas wskazania dowodów gdyż zakres prac i wartości przyrodnicze terenu inwestycji nie są przedmiotem sporu*. Przedmiotem sporu jest bowiem brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Argumenty zaś co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz naruszenia przepisów prawa, TROP precyzyjnie i obszernie wskazało

w odwołaniu z dnia 18 marca 2020 r. Natomiast dodatkowym zarzutem organizacji jest odmowa przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin, których domagała się jedna ze stron postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy ustalono i zważono, co następuje.

W toku postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ w Katowicach, opierając się na materiałach dołączonych przez inwestora do wniosku oraz opiniach organów współdziałających – Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach, rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Organ I instancji dokonał także weryfikacji karty informacyjnej przedsięwzięcia (Tom I i Tom II) wraz z późniejszymi uzupełnieniami, dalej kip. Zdaniem RDOŚ w Katowicach przedmiotowa dokumentacja spełniała wymogi wskazane w art. 62a ust. 1 ustawy ooś.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, uwzględnieniu opinii organów współdziałających, a także uwarunkowań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, w tym rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, z uwzględnieniem jego skali i ich wzajemnych proporcji, powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się ich oddziaływań, wielkości zajmowanego terenu oraz wykorzystywania zasobów naturalnych, emisji i występowania innych uciążliwości, ryzyka wystąpienia poważnej awarii oraz katastrofy naturalnej, a także jego położenia względem obszarów wrażliwych i cennych przyrodniczo, RDOŚ w Katowicach stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt I zaskarżonej decyzji.

W trakcie prowadzonego przez RDOŚ w Katowicach postępowania strona wniosła ustnie do protokołu z dnia 15 października 2019 r., 25 listopada 2019 r. oraz 10 stycznia 2019 r. (omyłkowo zamieszczona data, prawidłowa data sporządzenia protokołu to 10 stycznia 2020 r.) uwagi i wnioski dotyczące przedmiotowej sprawy. Podnoszone przez odwołującego się kwestie w ww. protokołach dotyczyły w szczególności:

- braku zgody na wejście na nieruchomość o nr ewid. [REDAKT] i [REDAKT] obręb ewidencyjny 121201_1.0006, Stare Bukowno, w celu wykonania badań,
- nieracjonalności przebiegu inwestycji określonego we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- zasadności realizacji inwestycji w innym, krótszym wariantcie,
- konieczności przeprowadzenia wizji terenowej z udziałem strony,
- kosztów budowy 1 km rurociągu produktowego, jak również kosztów tłoczenia produktów ciekłych,

- ingerencji inwestycji w cenne przyrodniczo i społecznie tereny, w tym ingerencji w unikatowe wydmy z plejstocenu znajdujące się w południowo-zachodniej części Bukowna, a także lokalizację rurociągu w bezpośrednim sąsiedztwie terenów chronionych Doliny Białej Przemszy,
- wniosku o powiadomienie Prezesa Rady Ministrów, Ministra Aktywów Państwowych oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie konieczności weryfikacji przebiegu przedmiotowego przedsięwzięcia przez ww. organy i służbę w kontekście prawidłowego zabezpieczenia interesów Państwa,
- wniosku o dołączenie do akt postępowania pierwszoinstancyjnego kopii korespondencji strony z Ministerstwem Finansów, Inwestycji i Rozwoju.

Obwieszczeniem z dnia 22 stycznia 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.29, organ I instancji działając na podstawie art. 10 Kpa poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego, a także o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła uwag i wniosków do zgromadzonego materiału dowodowego.

Mając na uwadze, wyrażoną w art. 15 Kpa, zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego, wnikliwie zbadał poprawność postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji.

Organ odwoławczy dokonał także ponownej weryfikacji kip. Przedmiotowa dokumentacja spełnia wymogi wskazane w art. 62a ustawy ooś.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) (*instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21*) planowane zamierzenie inwestycyjne stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zastosowanie ww. aktu wykonawczego wynika zaś z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), zgodnie z którym *do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji (...), stosuje się przepisy dotychczasowe*. Tym samym, na mocy art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś, planowana inwestycja wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. s ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Z uwagi na fakt, że projektowany rurociąg obejmuje obszar dwóch województw, a w największej części inwestycja zlokalizowana będzie na terenie województwa śląskiego, organem właściwym do wydania ww. decyzji jest, zgodnie z art. 75 ust. 5 ustawy ooś, RDOŚ w Katowicach, w porozumieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Krakowie. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r. jest GDOŚ.

U podstaw wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, musi leżeć założenie, że z punktu widzenia ochrony środowiska inwestycja objęta wnioskiem jest dopuszczalna (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 czerwca 2019 r., sygn. akt: II OSK 1438/18). Organ właściwy do wydania tej decyzji winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt: II SA/Rz 861/17). Rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Wyjaśnienia wymaga, iż w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora. Zatem odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z mocy ustawy we wnioskowanym zakresie może nastąpić jedynie w ściśle określonych przypadkach wskazanych w ustawie ooś. W przypadku niniejszej sprawy, wobec stwierdzonego przez RDOŚ w Katowicach braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, przesłanką tą jest niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś).

Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś, *właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej (...) dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym (...).* Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie dalekosiężnego rurociągu przesyłowego o średnicy nominalnej DN250 relacji Boronów - Trzebinia, którym przewiduje się tłoczenie produktów naftowych, benzyn i oleju napędowego. Szacunkowa długość projektowanego rurociągu łączącego Bazę Paliw w Boronowie i Rafinerię w Trzebini wyniesie ok. 97 km. Zgodnie z załącznikiem do specustawy, przedmiotowe przedsięwzięcie wpisuje się w wykaz strategicznych

inwestycji w sektorze naftowym zaplanowanych do realizacji na terenie kraju. Należy zatem wskazać, że w przedmiotowej sprawie nie ma konieczności badania zgodności lokalizacji planowanej drogi z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Tym samym nie ma konieczności *ujęcia inwestycji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego*. Zarzut w tym zakresie (nr 3) należy zatem uznać za bezpodstawny.

W trakcie prowadzonego przez GDOŚ postępowania odwoławczego strona pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. wniosła o przeprowadzenie dowodu w postaci oględzin. Organ odwoławczy postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.23.2020.KM.15, odmówił przeprowadzenia wizji terenowej.

Zawiadomieniem z dnia 24 maja 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.9.2020.KM.4 i znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.9.2020.KM.5, GDOŚ na podstawie art. 10 Kpa, poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła uwag i wniosków do zgromadzonego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ II instancji utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Z kolei w myśl art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do wydanego rozstrzygnięcia, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ odwoławczy, badając sprawę, dostrzegł wymagające skorygowania uchybienia w decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r. Tym samym GDOŚ częściowo przychyliła się do stanowiska TROP (zarzut nr 13), zgodnie z którym niektóre warunki określone w zaskarżonym rozstrzygnięciu są nieprecyzyjne. W ocenie GDOŚ wymagania dotyczące warunków

korzystania ze środowiska w fazie realizacji inwestycji określone w pkt. II.15, II.16.1, II.23, II.33.2. lit. d, II.36.2. lit. d, II.36.4 lit. b decyzji RDOŚ w Katowicach zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy, czym naruszono art. 107 § 1 pkt 5 Kpa w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś.

W warunku określonym w pkt II.15 decyzji z dnia 24 lutego 2020 r. organ I instancji wskazał, żeby realizacja i eksploatacja dróg technologicznych/dojazdowych oraz sposób ich wykorzystania nie powodowała istotnego zwiększenia efektu barierowego dla migracji zwierząt. Pierwotne brzmienie warunku, o którym mowa w pkt. II.15 decyzji RDOŚ w Katowicach nie było precyzyjne. Zgodnie z sugestią TROP obowiązek ten został doprecyzowany o sposób minimalizujący efekt barierowy dróg dojazdowych oraz technologicznych realizowanych na potrzeby przedsięwzięcia. Rozbiórka tymczasowych dróg technologicznych oraz rekultywacja terenu zajętego pod ich realizację spowoduje skrócenie czasu występowania elementu mogącego utrudniać migrację zwierząt. Dodatkowo, w przypadku realizacji stałych dróg dojazdowych do stacji zasuw, Organ II instancji doprecyzował warunek pod względem konieczności poprowadzenia ich do najbliższych dróg publicznych oraz powiązania wysokościowego z otaczającym terenem. Działania te mają na celu ograniczenie zajętości terenu oraz zapobiegają zbędnemu podnoszeniu niwelety drogi, co pozwoli skutecznie zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływania dróg na migracje zwierząt. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w zreformowanym przez GDOŚ warunku (pkt 1 niniejszej decyzji).

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt II.16.1 decyzji RDOŚ w Katowicach, roboty budowlane należy prowadzić przy minimalnym i niezahamowanym przepływie wody. W pierwotnym brzmieniu ww. warunku znajdował się nieprecyzyjny zapis dotyczący prowadzenia prac przy minimalnym przepływie. Tym samym GDOŚ częściowo zgadza się z zarzutem TROP w tym zakresie. Z uwagi na fakt, że określenie „niski stan wód” zawarte w zreformowanym warunku może być trudne do oszacowania w trakcie realizacji inwestycji ze względu na możliwość szybkiej zmiany wartości przepływu w cieku, GDOŚ zdecydował się wprowadzić zapis wskazujący, iż to ichtiolog z nadzoru przyrodniczego określi kiedy można rozpocząć prowadzenie prac. Zabieg ten ma na celu w możliwy sposób ograniczyć negatywne oddziaływanie wzruszonych podczas prowadzonych prac osadów na środowisko wodne. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 2 niniejszej decyzji.

RDOŚ w Katowicach w warunku określonym w pkt II.17.1 lit. a decyzji z dnia 24 lutego 2020 r. zakazał ruchu sprzętu ciężkiego, mogącego powodować osypywanie się i zniszczenie struktury brzegów w odległości mniejszej niż 1,5 m od górnej krawędzi skarpy koryta cieku. Organ I instancji, nie sprecyzował dokładnie jakiego sprzętu dotyczy wskazane w ww.

warunku ograniczenie. Tym samym za zasadną należy uznać uwagę TROP w tym kontekście. GDOŚ zmodyfikował ww. warunek (pkt 3 niniejszej decyzji) wskazując, iż zakaz ten dotyczy sprzętu ciężkiego, mogącego powodować osypywanie się i zniszczenie struktury brzegów.

W warunku określonym w pkt II.23 decyzji RDOŚ w Katowicach, zobowiązano inwestora do usunięcia drzew starych, dziuplastych, o obwodzie pnia powyżej 50 cm, pod nadzorem entomologa i chiropterologa. Za słuszne w ocenie GDOŚ należy uznać stwierdzenie TROP, iż z ww. warunku nie wynika na jakiej wysokości należy mierzyć obwód pnia drzew przeznaczonych do wycinki. Wobec powyższego organ odwoławczy reformując pkt II.23 decyzji RDOŚ w Katowicach, wskazał, że pomiary mają być wykonane na wysokości 130 cm. Dodatkowo, GDOŚ uznał za konieczne wskazanie terminu prowadzenia kontroli przyrodniczej poprzedzającej wycinkę. Okres 10 dni pozwoli przygotować teren do planowanej wycinki oraz zminimalizuje niebezpieczeństwo zasiedlenia dziupli pomiędzy prowadzoną kontrolą a planowaną wycinką. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w pkt 4 niniejszej decyzji.

Zgodnie z warunkiem zawartym w pkt II.33.2 lit. d decyzji RDOŚ w Katowicach, w trakcie realizacji inwestycji należy prowadzić regularne kontrole wykopów, wiader wkopanych w ziemię oraz innych miejsc mogących stanowić pułapki dla zwierząt, a znajdujące się w nich zwierzęta należy niezwłocznie odławiać i przenosić poza teren prowadzonych prac, pod nadzorem przyrodniczym. W pierwotnym brzmieniu ww. warunku określone terminy kontroli elementów mogących stanowić pułapki dla zwierząt, były sprzeczne z terminami kontroli prowadzonymi przez specjalistę herpetologa wskazanymi w punkcie II.36.2 lit. d. Należy mieć na uwadze, iż płazy są grupą zwierząt najbardziej narażoną na uwięzienie na placu budowy. Zatem terminy kontroli powinny być dostosowane do możliwości ich przeżycia w pułapkach na placu budowy. GDOŚ modyfikując zapis z ww. pkt decyzji RDOŚ w Katowicach wskazał (pkt 5 niniejszej decyzji), aby kontrole miejsc mogących stanowić pułapki dla zwierząt, prowadzić zgodnie z punktem II.36.2 (zreformowanego w pkt 6 niniejszej decyzji) decyzji z dnia 24 lutego 2020 r.

RDOŚ w Katowicach w warunku zawartym w pkt II.36.2 lit. d decyzji z dnia 24 lutego 2020 r. określił terminy kontroli placu budowy na okoliczność bytowania na nim herpetofauny. Zdaniem GDOŚ konieczna była korekta ww. warunku (pkt 6 niniejszej decyzji). Płazy są grupą organizmów, których rozmieszczenie może mieć charakter dynamiczny, a miejscami ich rozrodu mogą być nawet niewielkie, czasowo występujące zastoiska wodne. Z tego względu, GDOŚ uznał za konieczne doprecyzowanie terminów prowadzenia kontroli placów budowy w celu odławiania i wypuszczenia zwierząt przedostających się na teren robót.

W warunku określonym w pkt II.36.4 lit. b decyzji RDOŚ w Katowicach, zobowiązano inwestora do przeprowadzenia kontroli terenu w trakcie wycinki zieleni, w celu określenia

ewentualnego występowania zasiedlonych dziupli oraz gniazd ptaków. W celu ochrony chronionych gatunków ornitofauny, GDOŚ w zreformowanym ww. warunku (pkt 7 niniejszej decyzji) określił konkretne terminy kontroli poprzedzających wycinkę drzew oraz zajmowania terenu w trakcie realizacji inwestycji. Okres 10 dni pozwoli przygotować teren do planowanej wycinki oraz minimalizuje niebezpieczeństwo zasiedlenia dziupli oraz gniazd naziemnych pomiędzy prowadzoną kontrolą a zaplanowanymi pracami.

Odnosząc się z kolei do zarzutów podnoszonych przez strony w odwołaniach, GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

Rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Wyjaśnienia wymaga, iż w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, **organ działa w granicach wniosku inwestora**. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantcie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Merytoryczna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków określonych w decyzji organu I instancji i w niniejszym rozstrzygnięciu nie spowoduje negatywnych oddziaływań na środowisko. Tym samym nie można zgodzić się z argumentacją organizacji (zarzut nr 13), że w decyzji z dnia 24 lutego 2020 r. RDOŚ w Katowicach nie określił istotnych warunków realizacji, bowiem stan faktyczny jest zupełnie odwrotny. Podkreślić przy tym trzeba, że organ wydający decyzję nie mógł wykraczać poza kompetencje związane z oceną planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymogów ochrony środowiska, które określone są przepisami ustawy ooś. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, w tym wskazanie zagrożeń jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Organ prowadzący postępowanie administracyjne zmierzające do wydania omawianej decyzji, nie jest uprawniony do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji. Jeżeli intencją wnioskodawcy była budowa przedmiotowej inwestycji w określonym przebiegu, a nie zaistniały przesłanki do odmowy rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, RDOŚ w Katowicach zobligowany był do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z wnioskiem inwestora z dnia 9 lipca 2019 r.

Powyzsze stanowisko znajduje poparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które wskazują m.in., że: *w ocenie Sądu jak słusznie wskazał organ odwoławczy rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem*

wymagań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Słusznie więc wskazał organ, że nie posiada kompetencji do rozstrzygania w zakresie zaproponowanych rozwiązań technicznych, komunikacyjnych objętej wnioskiem inwestycji drogowej czy też jej przebiegu. Poddaje własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku dokumentacja (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 2516/10). Zatem wszelkie propozycje odwołujących się w kontekście innego przebiegu projektowanego przedsięwzięcia, nie mogą być rozpatrywane w ramach niniejszego postępowania.

Ad. 1

Strona podnosi, że zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane przed zakończeniem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 6 specustawy załącznikiem formalnym do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana na podstawie przepisów ustawy o oś oraz z uwzględnieniem zapisów art. 21 specustawy. Nie ma zatem innej możliwości, jak sytuacja, w której decyzja RDOŚ w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r. została wydana przed decyzją właściwego miejscowo Wojewody o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji polegającej na budowie rurociągu produktowego relacji Boronów – Trzebinia wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Biorąc powyższe pod uwagę jednoznacznie trzeba stwierdzić, że zarzut strony w ww. zakresie jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 2 i Ad. 9

Jak już wyjaśniono we wcześniejszej części niniejszego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają zapisy rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), dalej *rozporządzenie o oś*, nie zaś rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), na zapisy którego powołuje się strona we wniesionym odwołaniu. Powyższe wynika z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), zgodnie z którym *do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji(...), stosuje się przepisy dotychczasowe*.

Zgodnie ze stanowiskiem odwołujących się przedmiotowe przedsięwzięcie należy zaliczyć do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem spełnia kryteria wymienione wprost w § 2 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia o oś (w odwołaniu podano § 2 ust. 1 pkt 20 lit. b rozporządzenia z dnia 10 września 2019, które, jak już wcześniej wyjaśniono, nie ma zastosowania

w niniejszej sprawie), czyli należy do instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1203), niebędących produktami spożywczymi, w tym gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W tym miejscu konieczne jest wyjaśnienie iż, aby zaliczyć dane przedsięwzięcie do zawsze znacząco oddziałujących na środowisko warunek dotyczący średnicy zewnętrznej, jak i długości instalacji musi zostać spełniony **łącznie**. W przedmiotowym przypadku spełniony został tylko jeden z nich, bowiem długość projektowanego rurociągu produktowego wyniesie ok. 97 km (str. 29 kip, Tom I). Nie zostanie spełnione jednak drugie kryterium, bowiem projektowany rurociąg posiada średnicę Dz273 (tj. 273 mm). Wobec powyższego należy wskazać, że planowana instalacja stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia ooś).

Ad. 4

Zgodnie ze stwierdzeniem strony *skarżona decyzja wbrew prawu (...) nie podaje mnie wprost jako strony postępowania (oznaczenie strony !) mimo tego, że wyrażałem zgodę (...) na przetwarzanie moich danych*. GDOŚ nie może zgodzić się z powyższym stanowiskiem.

W tym zakresie należy wskazać, że RDOŚ w Katowicach nie był zobowiązany do wymienienia imion i nazwisk poszczególnych stron postępowania, do której jest ona adresowana. Jest to wręcz niewykonalne. W niniejszej sprawie z uwagi na skalę przedsięwzięcia występuje bowiem wielość stron postępowania. Podkreślenie przy tym wymaga, iż kwestia udzielenia przez stronę zgody na przetwarzanie danych (w domyśle danych osobowych) nie wpływa na sposób oznaczenie stron w akcie administracyjnym. Zatem zarzut w powyższym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 5, Ad. 7 i Ad. 11

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez RDOŚ w Katowicach art. 7 Kpa i art. 8 Kpa, poprzez niepodjęcie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, w tym poprzez odmowę przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin, których domagała się jedna ze stron postępowania, GDOŚ przedstawia swoje stanowisko.

Zasada prawdy obiektywnej, o której mowa w art. 7 Kpa, wskazuje, że w toku postępowania organy administracji publicznej z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Powyższa zasada ogólna odnosi się nie tylko do sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego, lecz jest także wskazówką interpretacyjną prawa materialnego, gdyż organy administracji publicznej

mają obowiązek uwzględniania jej przy „załatwieniu sprawy” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt: I OSK 641/12, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 14 września 2011 r., sygn. akt: I SA/Gd 502/11).

Organ administracji publicznej ma obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością. Zasada prawdy obiektywnej została skonkretyzowana w art. 77 § 1 Kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Natomiast zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Biorąc pod uwagę treść przytoczonych wyżej przepisów, należy uznać, że w postępowaniu administracyjnym obowiązuje zasada oficjalności postępowania dowodowego. Okoliczność, w której strona również ma prawo wykazywania inicjatywy dowodowej, nie zwalnia organu administracji publicznej z obowiązku podejmowania z urzędu czynności zmierzających do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy (Knysiak-Sudyka Hanna (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, wyd. II, WKP 2019).

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, iż w ocenie GDOŚ organ I instancji podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. RDOŚ w Katowicach na podstawie art. 50 § 1 Kpa kilkakrotnie w odstępach czasu, wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia raportu ooś oraz akt sprawy (wezwanie z dnia 30 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.3, wezwanie z dnia 18 listopada 2019 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.13, wezwanie z dnia 4 grudnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.14, wezwanie z dnia 16 grudnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.17). Nie ulega zatem wątpliwości, że organ I instancji, zobowiązany na mocy art. 77 § 1 Kpa, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył całość materiału dowodowego, co umożliwiło dokonanie oceny dowodów, wymaganej zgodnie z art. 80 Kpa. Z kolei przejawem dokładnego przeglądu dokumentacji na etapie postępowania odwoławczego jest także dokonana na podstawie akt sprawy modyfikacja części decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r. Należy zatem stwierdzić, że stanowisko odwołujących się, zgodnie z którym organ I instancji bezkrytycznie przyjął wszystkie opisy i deklaracje inwestora, nie znajduje uzasadnienia w aktach niniejszej sprawy. Zatem zarzut w powyższym zakresie również nie zasługuje na uwzględnienie.

Realizacja przez organ administracji publicznej powyższych obowiązków wynikających z art. 7, art. 77 § 1 Kpa i art. 80 Kpa nie pozbawia oczywiście strony prawa do czynnego udziału w czynnościach postępowania dowodowego związanych z realizacją zasady czynnego udziału strony w postępowaniu. Prawo strony do czynnego udziału w każdym stadium postępowania jest

realizowane w szczególności przez prawo do inicjatywy dowodowej, ukształtowane w art. 78 Kpa, prawo do brania czynnego udziału w czynnościach postępowania dowodowego (art. 79), jak również prawo do wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, wynikające z art. 10 § 1 Kpa i art. 81 Kpa (Knysiak-Sudyka Hanna (red.), *Kodeks*). Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 4 lipca 2013 r., sygn. akt: II SA/Kr 455/13, trafnie przyjął, że *aktywna postawa podczas całego postępowania wyjaśniającego winna być rozumiana jako obowiązek organu wykorzystania w sprawie wszystkich dowodów znanych mu z urzędu, poszukiwania innych dowodów na potwierdzenie określonych faktów z wykorzystaniem dostępnych źródeł dowodowych, a także dopuszczenia wszystkich środków dowodowych zgłaszanych przez stronę lub innych uczestników postępowania, o ile mają one istotne znaczenie dla sprawy.*

Należy mieć jednak na uwadze, że zgodnie z art. 78 § 1 Kpa *żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.* W przedmiotowej sprawie taka okoliczność nie wystąpiła. GDOŚ w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.23.2020.KM.15, o odmowie przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin, szczegółowo uargumentował stanowisko o braku okoliczności mającej znaczenie dla sprawy.

W tym zakresie organ odwoławczy wskazał, że okoliczność, iż trasa budowy rurociągu produktowego o średnicy nominalnej DN250 relacji Boronów – Trzebinia, jest sprzeczna z interesem strony, w opinii tutejszego organu nie stanowi wystarczającej podstawy do przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin. GDOŚ wskazał przy tym, że odwołujący nie przedstawił jednoznacznie argumentów przemawiających za zasadnością wykonania wizji terenowej. Ograniczenie się bowiem wyłącznie do stwierdzenia, zgodnie z którym *ogłędziny w sposób ostateczny i niepodważalny potwierdziłyby dowody i zarzuty* podnoszone w odwołaniu z dnia 18 marca 2020 r., były w ocenie GDOŚ niewystarczające. Strona nie wskazała na jaką okoliczność oględziny te miałyby zostać przeprowadzone. W analizowanym przypadku okolicznością przemawiającą za przeprowadzeniem wizji terenowej nie mógł być także, podnoszony przez stronę zarówno we wniosku z dnia 22 czerwca 2020 r., jak i w pismach złożonych podczas postępowania pierwszoinstancyjnego, „interes narodowy”. GDOŚ w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2020 r. wyjaśnił jednoznacznie, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia bezwzględnie go uwzględnia.

Co więcej, RDOŚ w Katowicach w postępowaniu pierwszoinstancyjnym postanowieniem z dnia 16 stycznia 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.25, także odmówił przeprowadzenia dowodu w postaci oględzin. Organ I instancji w uzasadnieniu ww. rozstrzygnięcia wskazał (str. 3), że *nie wiadomo co konkretnie miałyby być przedmiotem oględzin, które informacje wskazane w przedłożonej*

dokumentacji, w szczególności karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie odpowiadają rzeczywistości i jakie wątpliwości miałyby być rozwiane w związku z pobytem we wskazanych przez Stronę uczestników, jak również tut. organu. Przeprowadzona przez GDOŚ ponowna analiza treści wniosków strony o przeprowadzenie oględzin wykazała, że faktycznie podania były niejasne oraz nieprecyzyjne.

Wobec faktów opisanych we wcześniejszej części niniejszego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie nie istniała okoliczność uzasadniająca konieczność przeprowadzenia wizji terenowych. Fakt, że treść zaskarżonego rozstrzygnięcia jest sprzeczna ze stanowiskiem odwołujących się, nie stanowi jednocześnie naruszenia art. 7 Kpa. Biorąc powyższe pod uwagę zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do kwestii uchybienia art. 8 Kpa, należy stwierdzić, że kwestia ta również nie zasługuje na uwzględnienie. Uzasadnienie kwestionowanej decyzji RDOŚ w Katowicach zostało sporządzone w sposób prawidłowy. Organ I instancji wskazał jednoznacznie jakimi motywami kierował się wydając swoje rozstrzygnięcie. Obowiązek właściwego sporządzenia uzasadnienia rozstrzygnięcia wiąże się z wyrażoną w art. 11 Kpa zasadą przekonywania, która zobowiązuje organy administracji publicznej do dołożenia szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć. Motywy działania organu powinny być przedstawione w taki sposób, aby strona zainteresowana mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy jej wydaniu. W opinii GDOŚ warunek ten został spełniony. RDOŚ w Katowicach w zaskarżonym postanowieniu na str. 27-60 prawidłowo i szczegółowo uzasadnił zajęte przez siebie stanowisko. Zdaniem organu II instancji nie doszło do naruszenia zasady pogłębiania zaufania obywateli określonej w art. 8 Kpa.

Ad. 6 i Ad. 8

Organ odwoławczy za bezpodstawny uznaje zarzut dotyczący stwierdzenia przez RDOŚ w Katowicach braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Organ ustalając, czy dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny, musi uwzględnić kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś. W tym miejscu wymaga podkreślenia, że *umieszczenie przedsięwzięcia w wykazie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie pociąga za sobą automatycznej konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko* (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 marca 2017 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2496/16).

Stosownie do treści art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, przy czym uzasadnienie to niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kpa powinno zawierać, w przypadku gdy nie została przeprowadzana

ocena oddziaływania na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby dokonania przedmiotowej oceny. Jak wynika zatem z powyższego, w uzasadnieniu omawianej decyzji, organ powinien wskazać wszelkie okoliczności, które w świetle kryteriów zdefiniowanych przez ustawodawcę, jednoznacznie dowodzą, iż ewentualne następstwa spowodowane realizacją planowanego przedsięwzięcia, nie będą miały znacząco negatywnego charakteru dla środowiska. Uzasadnienie podjętego rozstrzygnięcia powinno więc odnosić się do:

1. rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia (pkt 1 ww. przepisu);
2. usytuowania przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (pkt 2 ww. przepisu);
3. rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 (pkt 3 ww. przepisu).

W trakcie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, RDOŚ w Katowicach wzywał inwestora do uzupełnienia informacji zawartych w kip, w celu szczegółowej, pod względem merytorycznym, analizy dokumentacji oraz zbadania rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, ww. organ zwrócił się do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach (sprawę przekazano do Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach) o opinię w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla rozpatrywanego przedsięwzięcia. Wymienione powyżej organy współdziałające wyraziły opinie o braku potrzeby przeprowadzenia takiej oceny.

Organ I instancji w sposób szczegółowy kolejno zbadał poszczególne kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy ooś. W opinii tutejszego organu w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji organ I instancji odniósł się do wszystkich elementów, wymienionych w ww. przepisie ustawy ooś. Należy mieć ponadto na uwadze, że uzasadnienie zaskarżonego rozstrzygnięcia jest w pełni reformowalne w postępowaniu odwoławczym. GDOŚ odnosząc się zatem do stanowiska strony wyrażonego przy zarzucie nr 6 oraz 8 i analizując ponownie zapis art. 63 ustawy ooś wyjaśnia poniżej, co następuje.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a i c ustawy ooś należy wskazać, że planowane prace w ramach przedmiotowej inwestycji zostaną wykonane tylko i wyłącznie w obrębie pasa montażowego (maks. szerokość 15 m). Jedynie w przypadku przekraczania ciekłu Mitregra przekraczającego przy zastosowaniu metody HDD RDOŚ w

Katowicach w warunku określonym w pkt II.17.4 kwestionowanej decyzji) dopuścił realizację placu montażowego (ok. 30 m × 20 m) i placu maszynowego (ok. 40 m × 30 m) wykraczającego poza standardowy pas montażowy przedmiotowego rurociągu. Wzajemna relacja pomiędzy długością planowanego rurociągu produktowego (ok. 97 km) i maksymalnym obszarem prowadzonych prac, w ocenie GDOŚ przemawia za odstępniem od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Uwzględniając rodzaj i skalę przedsięwzięcia, a także planowane środki minimalizujące oddziaływania spowodowane jego realizacją (pkt II kwestionowanej decyzji) GDOŚ doszedł do wniosku, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie wpłynie na pogorszenie stanu środowiska przyrodniczego, w tym stanu klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego.

Zgodnie z informacjami zawartymi w kip, w rejonie planowanej inwestycji brak jest obecnie prowadzonych inwestycji, jak również brak jest przedsięwzięć o podobnym charakterze, które mogłyby sprzyjać kumulowaniu się oddziaływań, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy ooś. W dokumentacji środowiskowej (str. 380 kip, TOM I) wskazano, że *kumulacja oddziaływań na etapie budowy związana z emisją hałasu oraz emisjami do powietrza w wyniku prowadzonych prac budowlanych może mieć miejsce także w odniesieniu do planowanego tranzytowego gazociągu wysokiego ciśnienia DN 1000 Pogórska Wola – Tworzeń w obrębie gmin Sławków i Bolesław. Kumulacja może pojawić się wyłącznie w sytuacji równoczesnej realizacji obu inwestycji. Jednak obecnie ze względu na brak szczegółowych informacji dotyczących harmonogramu prowadzenia prac budowlanych nie można jednoznacznie zdefiniować możliwości jej wystąpienia i skali.*

Z uwagi na znaczną odległość terenu inwestycji od granicy państwa oraz niewielką emisję zanieczyszczeń spowodowaną przez maszyny budowlane nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na poszczególne elementy przyrodnicze, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy ooś.

W kontekście art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, f, g, h, i, j ustawy ooś, w oparciu o zapisy kip, GDOŚ ustalił, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest zlokalizowany na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, a także obszarach przylegających do jezior. Przedsięwzięcie nie będzie kolidować bezpośrednio w obszary o znaczeniu historycznym, kulturowym oraz archeologicznym, nie będzie zlokalizowane na obszarach o gęstym zaludnieniu, jak również na obszarach uzdrowiskowych i ochrony uzdrowiskowej. Przy uwzględnieniu realizacji przedsięwzięcia zgodnie ze wskazanymi w decyzji organu I instancji i niniejszym rozstrzygnięciu warunkami, nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska w związku z realizacją przedsięwzięcia. Co więcej, w związku z realizacją inwestycji nie przewiduje się likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie zalicza się do mogących spowodować wystąpienie poważnej awarii przemysłowej na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Ponadto teren inwestycji znajduje się poza zasięgiem wody stuletniej oraz poza terenem osuwiskowym, co powoduje, że wystąpienie katastrofy naturalnej jest mało prawdopodobne.

Wytwarzane odpady będą odpadami typowymi dla tego typu przedsięwzięć i będą zagospodarowywane zgodnie z zapisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, ze zm.). Odpady powstające podczas realizacji przedmiotowej inwestycji będą selektywnie magazynowane w wyznaczonych miejscach, w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu się w środowisku i odbierane przez uprawnionego odbiorcę w celu ich odzysku lub unieszkodliwiania.

Pismem z dnia 3 stycznia 2020 r., znak: GL.ZZŚ.435.305.2019.JCh.MRW, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach wyraził opinię o braku negatywnego wpływu planowanej inwestycji na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych, jednolitych części wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, oraz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji. Organ ten wskazał ponadto, że w bezpośredniej kolizji z projektowaną inwestycją brak jest ujęć wód podziemnych, terenów ochrony pośredniej i bezpośredniej ujęć. Co więcej, przedsięwzięcie położone jest w obrębie zbiorników wód śródlądowych, dla których nie zostały ustalone formalnoprawne obszary ochronne.

Realizacja inwestycja skutkować będzie ingerencją w cenne siedliska przyrodnicze, wymienione w załączniku I dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. *w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory* (Dz. U. UE. L. z 1992 r. Nr 206, str. 7). Zniszczeniu ulegną fragmenty płatów siedlisk: 91E0 (łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe), 6410 (zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)), 6510 (niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)), 9170 (grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny), 9150 (ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*)). Planowana inwestycja zlokalizowana jest także na terenach objętych ochroną, o których mowa w art. 6 ustawy o ochronie przyrody, tj. Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą i Park Krajobrazowy Stawki. Mając jednak na względzie, że przedsięwzięcie zostanie zrealizowane zgodnie z nałożonymi warunkami określonymi w decyzji RDOŚ w

Katowicach, jak i niniejszej decyzji, GDOŚ wskazuje, że nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto, przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na krajobraz, korytarze ekologiczne i funkcje ekosystemu. Konieczna będzie także wycinka zadrzewień o łącznej powierzchni 35 ha. Jednakże zmiany spowodowane konieczną do przeprowadzenia wycinką zadrzewień będą w ocenie GDOŚ niewielkie (m.in. ze względu na wykorzystanie istniejących obecnie duktów leśnych, co zmniejszy zasięg koniecznej wycinki drzew), nie spowodują także zmian charakteru krajobrazu. *Obszary te w dalszym ciągu będą pełniły funkcje leśne, jednocześnie w dalszym ciągu pełniąc funkcje korytarzy ekologicznych i krajobrazotwórczych* (str. 363 kip, TOM II). Trasę rurociągu poprowadzono tak, aby ograniczyć straty związane z wycinką drzewostanów. Dodatkowo na odcinkach leśnych nad rzeką Liswartą w km ok. od 3+600 do 3+700 i od 4+840 do 4+910 zastosowano zawężenie pasa montażowego do 12 m (str. 650 kip, TOM II).

Wobec powyższego za zasadne należy uznać stwierdzenie przez RDOŚ w Katowicach braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego. Planowane przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na środowisko. Ewentualne oddziaływania będą krótkotrwałe bowiem wystąpią jedynie w fazie budowy rurociągu produktowego. Co ważne, realizacja inwestycji poprawi bezpieczeństwo zaopatrzenia południa Polski w paliwa poprzez zwiększenie zasięgu transportu rurociągowego paliw z rafinerii PKN ORLEN w Płocku do Terminala Paliw w Trzebini. Poprzez wykorzystanie istniejącego już rurociągu Płock-Koluszki-Boronów rafineria zostanie połączona z Górnym Śląskiem – regionem o bardzo wysokiej konsumpcji paliw.

Ustosunkowując się zaś do kwestii błędnego nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy wskazać, że jest ona bezpodstawna.

Niezbędność jest przesłanką wspólną dla wszystkich przypadków nadania decyzji rygoru, wymienionych w art. 108 § 1 Kpa, a okoliczność jej zaistnienia musi być jednoznacznie wykazana. Zdaniem TROP w kwestionowanej decyzji niedostatecznie wskazano uzasadnienie niezbędności przedmiotowej inwestycji. Należy mieć jednak na uwadze, że uzasadnienie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji pierwszoinstancyjnej jest w pełni reformowalne w

postępowaniu odwoławczym. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem sądowno-administracyjnym, odwołując się do pojęcia „niezbędności” niezwłocznego działania, ustawodawca uznaje, że może to nastąpić *wówczas*, gdy w danym czasie i w danej sytuacji nie można się obejść bez wykonania praw lub obowiązków, o których rozstrzyga się w decyzji, ponieważ zwłoka w ich wykonaniu zagraża dobrom chronionym, określonym w art. 108 § 1 kpa. Zagrożenie to musi mieć realny charakter i nie może być tylko prawdopodobne (...) (por. orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt: II OSK 1134/09).

Podstawą do nałożenia na przedmiotową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności był **inny interes społeczny**. Podkreślenia przy tym wymaga, iż norma prawna określona w art. 108 § 1 Kpa **nie wymaga jednoczesnego spełnienia wszystkich kryteriów wymienionych w tym przepisie**. Spełnienie co najmniej jednego z nich daje organowi podstawę prawną do przyznania uprawnień wynikających z tego instrumentu prawnego.

Na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, ze zm.), ww. przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji celu publicznego, tj. działań o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990 ze zm.), dalej ustawa o gospodarce nieruchomościami. Przedmiotowe przedsięwzięcie należy do inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i krajowym.

Wspomniany art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami jako takie inwestycje wskazuje m.in. budowę i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Tym samym, przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne stanowi inwestycję celu publicznego, a to świadczy o jego szczególnym charakterze z punktu widzenia ogółu, określonego w art. 108 § 1 Kpa mianem **innego interesu społecznego** (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt: II SA/Kr 1535/12). Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wpisuje się zatem bez wątplenia w katalog działań podejmowanych w interesie społecznym, przedkładanym nad interes indywidualny pojedynczych stron postępowania. Jak wskazał RDOŚ w Katowicach (str. 177 decyzji) *nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi inwestorowi (PERN S.A.) sprawne ubieganie się o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym i pozwoleń na*

budowę dla projektowanego rurociągu. Podkreślić przy tym trzeba, że jak wskazano w uzasadnieniu do projektu specustawy (druk nr 3198), zadaniem inwestora jest zapewnienie odpowiedniego stanu technicznego infrastruktury co pozwoli na zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, rozumianego jako stan umożliwiający bieżące pokrycie zapotrzebowania odbiorców na ropę naftową oraz produkty naftowe, w stopniu umożliwiającym prawidłowe funkcjonowanie gospodarki. Ponadto istotna jest także potrzeba dywersyfikacji przez inwestora sposobów dostarczania produktów naftowych do ich odbiorców na terenie całego kraju. Zapewni to nie tylko zwiększenie bezpieczeństwa zachowania ciągłości dostaw paliw, także w potencjalnie możliwych sytuacjach kryzysowych, ale również umożliwi funkcjonowanie bez istotnych zakłóceń inwestorowi, PERN S.A., będącemu spółką Skarbu Państwa. Oznacza to, że warunki uniemożliwiające bądź ograniczające w istotnym stopniu wielkość przesyłu paliw będą przyczyniać się do strat finansowych spółki i równocześnie gospodarstwa narodowego.

Zwrócić należy także uwagę na ugruntowane w tym zakresie orzecznictwo sądowo-administracyjne uznające za działania w interesie społecznym: budowę boiska sportowego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2011 r., sygn. akt: II SA/GI 81/11), budowę ulicy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 1999 r., sygn. akt: IV SA 1425/97), czy też sieci elektroenergetycznej, jako inwestycji celu publicznego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2017 r., sygn. akt: I OSK 2418/16).

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut stron odnośnie braku spełnienia przesłanek określonych w art. 108 § 1 Kpa nie zasługuje na uwzględnienie. GDOŚ nie zgadza się także ze stwierdzeniem stron, zgodnie z którym RDOŚ w Katowicach odniósł się do przesłanek pozytywnych *bardzo lakonicznie*. O przeprowadzeniu stosowanej analizy świadczy zapis w zaskarżonej decyzji (str. 178), zgodnie z którym RDOŚ w Katowicach po przeanalizowaniu przedstawionych argumentów wskazujących na ważny interes społeczny uznał wniosek za zasadny i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Organ odwoławczy po ponownej analizie argumentacji inwestora uzasadniającej nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, wskazuje, że wypełniała ona jedną z czterech fakultatywnych przesłanek wymienionych w art. 108 § 1 Kpa.

Ad. 10

Za zupełnie niezrozumiałą należy uznać argumentację TROP, zgodnie z którą kwestionowana decyzja narusza przepisy ustawy o ochronie przyrody. Tak ogólnie i nieprecyzyjnie sformułowanie nie daje bowiem możliwości odniesienia się do niego w sposób szczegółowy przez GDOŚ. TROP

nie wskazuje jednoznacznie, które przepisy z ustawy o ochronie przyrody zostały naruszone. Zatem zarzut w powyższym zakresie również nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 12

Bezpodstawny w ocenie GDOŚ jest zarzut dotyczący braku możliwości rzetelnego i merytorycznego rozpatrzenia wariantów alternatywnych, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, w związku ze stwierdzeniem braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak już GDOŚ szczegółowo wyjaśnił we wcześniejszej części niniejszej decyzji, w przedmiotowej sprawie nie było konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Tym samym wnioskodawca nie był zobowiązany do omówienia i przeanalizowania oddziaływania na środowisko racjonalnych wariantów alternatywnych inwestycji. Jednakże podkreślić trzeba, że zgodnie z art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy ooś kip powinien zawierać informacje o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, co znalazło odzwierciedlenie w dokumentacji środowiskowej (str. 157-160 kip, TOM I). Inwestor przedstawił bowiem wariant preferowany (W4) oraz trzy podwarianty lokalizacyjne (W1-W3). Z przeprowadzonych przez wnioskodawcę analiz wpływu inwestycji na środowisko wynika, że wariantem najkorzystniejszym dla środowiska w przebiegu trasy rurociągu w rejonie km ok. 55+800 do km ok. 61+450 jest wariant W4, tj. wariant preferowany (podstawowy).

Ad. 14

Ustosunkowując się z kolei do kwestii braku określenia w decyzji RDOŚ w Katowicach lokalizacji w pobliżu projektowanego rurociągu ujęć wody podziemnych i powierzchniowych, przy jednoczesnym niezaproponowaniu działań zabezpieczających i kompensacyjnych, GDOŚ poniżej przedstawia swoje stanowisko.

W bezpośredniej kolizji z projektowaną inwestycją brak jest ujęć wód powierzchniowych.

Najbliższe ujęcia to ujęcia na rzece Kozi Bród:

- ok. 105 m na wschód od rurociągu w km 90+950, ujęcie w gminie Trzebinia, w miejscowości Trzebinia, użytkowane przez Fundację Dobry Start – Trzebinia, cel poboru – inne,
- ok. 250 m na zachód od rurociągu w km 90+500, ujęcie w gminie Trzebinia, w miejscowości Trzebinia Siersza, użytkowane przez Parafię Rzymsko-Katolicką N.M.P. w Trzebini Sierszy, cel poboru wody – inne.

Mając na względzie, że jako cel ujmowania wody w przypadku obu ww. ujęć podano – inne cele, wyklucza to użytkowanie ujmowanej wody do celów socjalno-bytowych, produkcyjnych, rolniczych.

W bezpośredniej kolizji z projektowaną inwestycją brak jest także ujęć wód podziemnych.

Najbliższe ujęcia to:

- ujęcie m. Woźniki położone 2 000 m na południe od osi rurociągu w km 15+200,
- ujęcia S-1, S-2, m. Pińczyce położone 1 000 m na północ od osi rurociągu w km 35+100,
- studnia H-2 Żeliszawice położona 1 500 m na południe od osi rurociągu w km 35+100,
- ujęcie Czekanka LP-1 położone 600 m na zachód od osi rurociągu w km 43+700,
- ujęcie G-1 położone 900 m na zachód od osi rurociągu w km 48+900,
- ujęcie m. Wiesiółka położone 800 m na wschód od osi rurociągu w km 55+400,
- ujęcie Sławków S-1bis położone 600 m na zachód od osi rurociągu w km 71+500,
- ujęcie Sławków położone 220 m na zachód od osi rurociągu w km 71+900,
- ujęcie S-1 Bór Biskupi położone 410 m na zachód od osi rurociągu w km 83+800,
- ujęcie Podlesie Bukowno położone 870 m na wschód od osi rurociągu w km 84+300,
- ujęcie Lech położone 400 m na zachód od osi rurociągu w km 89+200,
- ujęcie Tucznawa, studnia S-3 położona 1 700 m na zachód od osi rurociągu w km 59+500.

Z uwagi na charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, w tym zaplanowanych do realizacji prac (ok. 10 dni będą trwały roboty związane z ułożeniem 100 m odcinka rurociągu), nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na ww. ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych. Co więcej, na etapie eksploatacji nie przewiduje się żadnych oddziaływań na ujęcia wód, w związku z tym, że rurociąg produktowy zaprojektowano jako szczelny. W celu ograniczenia możliwych oddziaływań na środowisko będących skutkiem ewentualnych sytuacji awaryjnych, rurociąg podziemny wykonany będzie z rur stalowych zabezpieczonych fabrycznie powłoką izolacyjną z polietylenu 3LPE klasa B2 wg PN EN ISO 21809-1,2. Co więcej, miejsca spoin zabezpieczone będą opaskami termokurczliwymi klasy C-50 zgodnie z PN-EN-12068. Ponadto rurociąg produktowy wyposażony zostanie w szereg zabezpieczeń, w tym m.in. instalację ochrony katodowej pasywnej i aktywnej na całej długości rurociągu (chroniącą przed korozją elektrochemiczną); Systemy Nadzoru i Gromadzenia Danych (SCADA), transmisji danych, współpracujące z komputerowym systemem nadzoru nad pracą rurociągu - stały monitoring funkcjonowania rurociągu pozwoli na wykrycie np. powstałej awarii z dużą dokładnością, dając sygnał do natychmiastowego wyłączenia pomp i interwencji nadzorującej pracę rurociągu; czy też budowa stacji zasuw. W ocenie GDOŚ ww. zaprojektowane do zastosowania działania w pełni zabezpieczą ww. ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych przed ewentualnym wpływem inwestycji.

Ad. 15

Odpowiadając na uwagę TROP dotyczącą braku oceny zmiany warunków siedliskowych dla zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych, w tym dla obszaru Natura 2000, organ II instancji wyjaśnia, iż trasa rurociągu uwzględniająca szerokość pasa montażowego przebiega w sąsiedztwie obszaru Natura 2000 PLH240041 Łąki Dąbrowskie w km ok. 58+150 – 58+610 oraz 62+530 – 63+050, zbliżając się do jego granic, bez ich przekraczania. Na wysokości obszaru Natura 2000, w odległości min. 40 m od osi rurociągu, zinwentaryzowano płaty siedliska 6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, będące przedmiotem ochrony tego obszaru. Szerokość pasa montażowego wynosić będzie ok. 15 m, co oznacza, że należy wykluczyć oddziaływania bezpośrednie inwestycji na siedliska w granicach obszaru. W przypadku oddziaływań pośrednich na siedlisko 6410 związanych ze zmianą stosunków wodnych, organ II instancji wyjaśnia, że planowane prace związane z obniżeniem położenia zwierciadła wody podziemnej będą trwały średnio ok. 2 tygodnie na odcinek 100 metrowy rurociągu. Zatem oddziaływanie wynikające ze zmiany stosunków wodnych terenów przyległych będzie chwilowe i całkowicie odwracalne. Biorąc pod uwagę czas oddziaływania nie można uznać, żeby miało ono znacząco negatywny wpływ na siedliska przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Dodatkowo, GDOŚ wyjaśnia, że na potrzeby przedmiotowego przedsięwzięcia została przeprowadzona analiza wpływu zidentyfikowanych oddziaływań pośrednich i bezpośrednich na płaty siedlisk przyrodniczych, w tym siedliska 6410. Wzdłuż całej trasy planowanej inwestycji siedlisko 6410 w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia zostało zinwentaryzowane w dwóch płatach. Dla obu lokalizacji zidentyfikowano oddziaływania polegające na zniszczeniu mechanicznym fragmentu siedliska oraz krótkotrwałej, przejściowej zmianie warunków wodnych. Pierwszy płat siedliska zlokalizowany jest w km ok. 56+504 – 56+673 po obu stronach przedsięwzięcia. W km ok. 56+570 – 56+665 dochodzi do konfliktu trasy inwestycji ze wskazanym siedliskiem. Jako działania minimalizujące zaproponowane zostało wygrodenienie siedliska na prawo od odcinka w ok. km 56+505 – 56+569 oraz przejście metodą bezwykopową na odcinku ok. 56+569 – 56+690 km. Drugi kolidujący płat siedliska 6410 znajduje się w ok. km 60+197 – 60+799. Dla bezpośrednio kolidujących z trasą inwestycji fragmentów siedliska zaproponowano ograniczenie odwadniania wykopu (szczelne ścianki a przy niskim zwierciadle wody obudowy systemowe) na odcinku ok. 60+197 – 60+800 km oraz obustronne zawężenie pasa montażowego do 12 m na odcinku ok. 60+197 – 60+800 km. Pozostałe zinwentaryzowane fragmenty siedliska znajdują się poza zasięgiem oddziaływania inwestycji. Z uwagi na fakt, że dla siedlisk znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji zaplanowano odpowiednie działania minimalizujące Organ II instancji uznaje zatem zarzut w powyższym zakresie za bezpodstawny.

Ad. 16

Odnosząc się do kwestii braku określenia w kwestionowanej decyzji zasad postępowania podczas działań związanych z ochroną płazów, w celu zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się grzyba pasożytniczego *Batrachochytrium dendrobatidis*, GDOŚ przedstawia swoje stanowisko.

Zgodnie z dostępną literaturą (R. Kurek i in. *Poradnik ochrony płazów*, Bystra, 2011) nie należy spodziewać się negatywnych oddziaływań wynikających z ręcznego chwytania zwierząt przebywających na placu budowy. W przypadku płazów metoda ta jest wręcz rekomendowana w przypadku chwytania zwierząt przebywających na lądzie, z uwagi na to że nie powoduje dodatkowych obrażeń, w przeciwieństwie do np. chwytania za pomocą czerpaków. Fakt zmienności temperatury płazów nie wpływa na podważenie słuszności stosowania tej metody. GDOŚ ponadto wyjaśnia, że nad całością przebiegu prac terenowych związanych z odławianiem zwierząt będzie czuwać nadzór przyrodniczy, składający się ze specjalistów z konkretnych dziedzin, którzy będą odpowiedzialni za realizację wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach działań minimalizujących w sposób profesjonalny i właściwy dla konkretnych gatunków. W związku z powyższym organ II instancji uznaje zarzut za bezzasadny.

Ad. 17

TROP w odwołaniu z dnia 18 marca 2020 r. podnosi, że zaproponowana w decyzji RDOŚ w Katowicach kompensacja jest niezgodna z zapisami art. 3 i art. 75 ustawy POŚ, gdyż ogranicza się ona do powieszenia budek dla nietoperzy, odbudowy siedliska ryb w korycie Brynicy i przywrócenie do stanu pierwotnego ukształtowania dna i skarp rowów melioracyjnych.

Odpowiadając na powyższe GDOŚ wyjaśnia, iż w trakcie przeprowadzonych analiz na potrzeby przedmiotowej inwestycji zidentyfikowane zostały oddziaływania jakie mogą wynikać z realizacji oraz eksploatacji rurociągu. Po zastosowaniu wskazanych przez RDOŚ w Katowicach w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach działań minimalizujących uznano, że inwestycja nie będzie generować znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze. Na wstępie, należy wyjaśnić, że organ ochrony środowiska nakłada obowiązek przeprowadzenia działań kompensacyjnych, kiedy po przeprowadzonej ocenie oddziaływania na środowisko wynika taka potrzeba (art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy OoŚ, Dz.U. z 2021r. poz. 247 t.j, ze zm.). Działania wskazane przez TROP, zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przez RDOŚ w Katowicach mają w tym wypadku charakter ograniczający i minimalizujący zidentyfikowane oddziaływania na środowisko przyrodnicze, których stosowanie wynika z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o oś.

Organ I instancji w uzasadnieniu kwestionowanej decyzji wskazał (str. 54), że teren planowanej inwestycji, zgodnie z zapisami kip, wykorzystywany jest przez nietoperze jako obszary żerowiskowe

i miejsca lokalnych migracji. Podczas prowadzonych badań terenowych nie zidentyfikowano jednak w obszarze planowanej wycinki występowania kolonii rozrodczych, zimowisk ani kryjówek dziennych nietoperzy. W celu ograniczenia negatywnych oddziaływań wynikających z planowanej wycinki drzew na chiropterofaunę (m.in. utrata potencjalnych siedlisk), określono jej terminy oraz konieczny do uwzględnienia na etapie jej wykonywania nadzór chiropterologa, a także nakazano zawieszenie 60 skrzynek, mających na celu zwiększenie atrakcyjności przekształconego na etapie prac terenu przedsięwzięcia. Organ I instancji wskazuje, że realizacja inwestycji nie zniszczy stanowisk rozrodczych, ani kryjówek nietoperzy, zauważając jednocześnie, że realizacja prac budowlanych związanych zarówno z planowaną wycinką, jak i hałasem generowanym w trakcie prac budowlanych może powodować płoszenie zwierząt oraz unikanie obszaru objętego oddziaływaniem. W związku z powyższym zaproponowane działania minimalizujące uznano za wystarczające. Organ II instancji wyjaśnia, iż w odróżnieniu do zaproponowanych w decyzji RDOŚ w Katowicach działań minimalizujących, budki kompensujące utracone siedliska rozrodzce powinny być rozwieszane przed rozpoczęciem prac budowlanych, w celu umożliwienia ich ewentualnego wykorzystania przez tracące schronienia zwierzęta. Rozwieszanie budek w obrębie tego samego siedliska leśnego po zakończeniu uciążliwości związanej z okresem realizacji prac, ma na celu zwiększenie atrakcyjności przekształconego terenu.

W przypadku działań minimalizujących wskazanych do realizacji na ciekach, GDOŚ wskazuje, że odtworzenie pierwotnie panujących warunków w ciekach czy rowach ma za zadanie zminimalizować możliwe negatywne oddziaływania związane ze zmianami hydromorfologicznymi oraz fizykochemicznymi wynikającymi ze zmiany struktury dna i brzegów. W celu eliminacji tych oddziaływań zaproponowano zastosowanie umocnień dna i brzegów imitujących pierwotne warunki brzegowe. Stosowanie naturalnych umocnień nieszkodliwych dla środowiska przyrodniczego w postaci np. wskazanego w warunku narzutu kamiennie-zwirowego spełnia wiele funkcji, w tym poprawia warunki przepływu i warunki tlenowe oraz daje możliwość odtwarzania mikrosiedlisk fauny wodnej. Również należy uznać te działania za wystarczające, w kontekście wykazanego wpływu wynikającego z realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Powyższa analiza wskazuje, że GDOŚ zgadza się z zarzutem TROP, iż wskazane w decyzji RDOŚ w Katowicach działania nie są kompensacją w rozumieniu art. 3 i art. 75 ustawy POŚ. Zgodnie ze zidentyfikowanymi oddziaływaniami należy uznać, że zaproponowane w decyzji RDOŚ w Katowicach działania mają na celu ograniczenie wpływu inwestycji na środowisko i tereny sąsiednie i stanowią warunek korzystania ze środowiska na potrzeby budowy przedmiotowej inwestycji, zgodny z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś.

Odnosząc się z kolei do kwestii nieuwzględnienia w decyzji z dnia 24 lutego 2020 r. konieczności przesadzania roślin chronionych kolidujących z inwestycją, GDOŚ wyjaśnia, że organ I instancji dopuścił likwidację 20 stanowisk chronionych lub zagrożonych gatunków roślin (punkt II.26 decyzji organu I instancji), jednak warunek ten nie zwalnia inwestora z konieczności uzyskania zgody RDOŚ w Katowicach na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków roślin objętych ochroną gatunkową, o których mowa w art. 51 i 52 ustawy o ochronie przyrody, na co RDOŚ w Katowicach dodatkowo zwraca uwagę w uzasadnieniu decyzji (str. 50 decyzji organu I instancji). Zgodnie z art. 56 ust. 7 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody w zezwoleniu na zbiór roślin lub grzybów oraz pozyskiwanie zwierząt objętych ochroną gatunkową, organ ochrony środowiska określa warunki realizacji wynikające z potrzeb ochrony populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów i ich siedlisk. Wydanie wskazanego zezwolenia powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a dla sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania (art. 35 § 3 Kpa). Rozpatrywanie szczegółowych wymagań dotyczących postępowania z gatunkami chronionymi opartymi o najświeższe dane środowiskowe pozwala uzyskać najlepszą możliwą ochronę chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt. W związku z powyższym, określenie szczegółowych ustaleń dotyczących sposobu postępowania w przypadku konieczności usunięcia lub przeniesienia osobników chronionego gatunku wykraczają poza zakres przedmiotowy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż zastosowanie będą miały uzyskane przez inwestora zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (w tym na niszczenie siedlisk tych gatunków), udzielane w drodze decyzji wydawanej na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody, a nie w drodze decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

GDOŚ ocenił również prawidłowość ustosunkowania się przez RDOŚ w Katowicach do uwag i wniosków złożonych podczas postępowania pierwszoinstancyjnego.

Odnosząc się do kwestii braku zgody strony na wejście na nieruchomość o nr ewid. [REDAKT] i [REDAKT] obręb ewidencyjny 121201_1.0006, Stare Bukowno, w celu wykonania badań, organ odwoławczy wskazuje, że jest ona bezzasadna. Zgodnie z art. 22 ust. 1 jeżeli do przeprowadzenia pomiarów, badań lub innych prac niezbędnych do sporządzenia m.in. kip dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, polegających w szczególności na wykonaniu badań archeologicznych, geologicznych, hydrogeologicznych lub określeniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektu, konieczne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo wojewody o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren tej nieruchomości. Z kolei na podstawie art. 22 ust. 2 specustawy przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu, inwestor jest obowiązany wystąpić do

właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości o zgodę na wejście na teren tej nieruchomości oraz uzgodnić z nim przewidywany sposób, zakres i terminy korzystania z nieruchomości. Co ważne na podstawie art. 22 ust. 4 specustawy w przypadku niezyskania zgody, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpowiednio przez właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości wystąpienia inwestora o taką zgodę, wojewoda wydaje decyzję o zezwoleniu na wejście na teren cudzej nieruchomości w celu przeprowadzenia prac niezbędnych do przygotowania m.in. kip.

Zatem kwestia braku zgody strony na wejście na nieruchomość o nr ewid. [REDAKT] i [REDAKT] obręb ewidencyjny 121201_1.0006, Stare Bukowno, w celu wykonania badań, nie może stanowić podstawy do uchylecia zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Inwestor w takiej sytuacji uzyska bowiem stosowne decyzje właściwego miejscowo wojewody na wejście na teren ww. nieruchomości

Odnosząc się z kolei do kosztów budowy 1 km rurociągu produktowego, jak również kosztów tłoczenia produktów ciekłych, GDOŚ wskazuje, że zagadnienia te nie podlegają ocenie organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Istota ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której celem jest określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, została określona w art. 71 ust. 1 ustawy ooś, natomiast szczegółowe wymogi co do treści ww. decyzji określa art. 82 ustawy ooś.

Ustosunkowując się do kwestii wniosku o powiadomienie Prezesa Rady Ministrów, Ministra Aktywów Państwowych oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie konieczności weryfikacji przebiegu przedmiotowego przedsięwzięcia przez ww. organy i służbę w kontekście prawidłowego zabezpieczenia interesów Państwa, GDOŚ stwierdza, że nie zasługiwał on na uwzględnienie. Organ odwoławczy nie znalazł podstaw do wykonania żądanej czynności. Do kompetencji merytorycznych Prezesa Rady Ministrów należy m.in. kierowanie merytoryczną działalnością Rady Ministrów, zapewnienie wykonania polityki Rady Ministrów, sprawowanie nadzoru nad samorządem terytorialnym. Z kolei Minister Aktywów Państwowych odpowiada przede wszystkim za prowadzenie polityki energetycznej, w tym zapewnienie dostępu do energii obywatelom i podmiotom prawnym, czy też zapewnianie niezależności i bezpieczeństwa energetycznego kraju. Organy te nie zajmują się kwestiami prawidłowego zabezpieczenia interesów Państwa. Podobne stanowisko przedstawił RDOŚ w Katowicach w piśmie z dnia 11 lutego 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.33. *Nie są znane żadne przesłanki ani nieprawidłowości, które domagałyby informowania o planowanym przebiegu projektowanego rurociągu innych organów, niż organy biorące udział w procedurze wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na mocy obowiązujących ustaw.*

Odnosząc się zaś do wniosku o dołączenie do akt postępowania pierwszoinstancyjnego kopii korespondencji strony z Ministerstwem Finansów, Inwestycji i Rozwoju, należy wskazać, że RDOŚ w Katowicach przeprowadził w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego postępowanie wyjaśniające w trybie art. 50 § 1 Kpa i zgromadził materiał dowodowy pozwalający na pełne i prawidłowe rozpoznanie sprawy. Nie ma zatem podstaw do dodatkowego gromadzenia materiału, niestanowiącego w ocenie GDOŚ dowodu mogącego mieć wpływ na rozstrzygnięcie istoty niniejszej sprawy. Nie ma zatem jakichkolwiek podstaw do włączania do niniejszego postępowania kopii korespondencji strony z Ministerstwem Finansów, Inwestycji i Rozwoju.

Odpowiadając na uwagę dotyczącą ingerencji inwestycji w cenne przyrodniczo i społecznie tereny, w tym ingerencji w unikatowe wydmy z plejstocenu znajdujące się w zachodnio-południowej części Bukowna, a także lokalizację rurociągu w bezpośrednim sąsiedztwie terenów chronionych Doliny Białej Przemszy, organ II instancji wyjaśnia, że zidentyfikowane oddziaływania wynikające z etapu realizacji rurociągu polegające na przekształceniu powierzchni ziemi oraz zmianie stosunków wodnych będą chwilowe i odwracalne. Jedynie na terenach leśnych, z produkcji leśnej trwale musi zostać wyłączony pas szerokości 12 m, co odpowiada strefie bezpieczeństwa rurociągu. Wszystkie przeprowadzone analizy wykazały brak znaczącego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Dodatkowo, organ II instancji wyjaśnia, iż rzeka Biała Przemsza na terenie gminy Sławno oraz ciek Sztolnia na terenie gminy Bukowno zostaną przekroczone metodą bezwykopową, co dodatkowo pozwoli ograniczyć ingerencję w środowisko przyrodnicze oraz naturalny krajobraz.

Co więcej nie można przychylić się do stanowiska strony, zgodnie z którym postępowanie pierwszoinstancyjne było prowadzone *nieprofesjonalnie i naruszało przepisy prawa*. RDOŚ w Katowicach dopełnił wszelkich obowiązków, wynikających z przepisów Kpa i ustawy o oś, w tym poinformował stronę postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (obwieszczenie z dnia 23 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.3), a także zapewnił możliwość czynnego udziału stronom w niniejszej sprawie (obwieszczenie z dnia 22 stycznia 2020 r., znak: WOOŚ.420.119.2019.AS5.29).

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, orzeczono jak w sentencji. GDOŚ uchylił pkt II.15, II.16.1, II.17.1 lit. a, II.23, II.33.2 lit. d, II.36.2 lit. d, oraz pkt II.36.4 lit b decyzji RDOŚ w Katowicach z dnia 24 lutego 2020 r., znak: WOOŚ-II.420.401.2019.AJ.12, i orzekł co do istoty sprawy. W

pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w mocy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE

- Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), dalej ppsa, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 ppsa.
- Wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
- Stronie, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcą Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

Marek Kajs

Otrzymują:

1. PIERN S.A. działająca przez pełnomocnika [REDACTED], ARCADIS Sp. z o. o., ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice;
2. Minister Infrastruktury Andrzej Adamczyk, ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa;
3. [REDACTED]
4. Towarzystwo na Rzecz Ochrony Przyrody reprezentowane przez [REDACTED] ul. Krowoderska 49/1, 31-158 Kraków – doręczenie ePUAP;
5. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy oś poprzez obwieszczenie w:
 - Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice;
 - Urzędzie Gminy Boronów, ul. Dolna 2, 42-283 Boronów;
 - Urzędzie Miejski, w Woźnikach, Rynek 11, 42-289 Woźniki;
 - Urzędzie Gminy i Miasta Koziegłowy, Plac Moniuszki 14, 42-350 Koziegłowy;
 - Urzędzie Miasta i Gminy Siewierz, ul. Żwirki i Wigury 16, 42-470 Siewierz;
 - Urzędzie Miasta Sławkowa, ul. Rynek 1, 41 -260 Sławków;
 - Urzędzie Miasta Poręba, ul. Dworcowa 1, 42-480 Poręba;
 - Urzędzie Miejskim w Łazach, ul. Traugutta 15, 42-450 Łazy;
 - Urzędzie Miejskim w Dąbrowie Górniczej, ul. Graniczna 21, 41-300 Dąbrowa Górnicza;
 - Urzędzie Gminy Bolesław, ul. Główna 58, 32-329 Bolesław;
 - Urzędzie Miejskim w Bukowniu, ul. Kolecjowa 16, 32-332 Bukowno;
 - Urzędzie Miasta w Trzebinii, ul. Marszałka Piłsudskiego, 14 32 - 540 Trzebinia.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice.

17.08.2021